

Zmartwychwstanie z Chrystusem

1. Podczas drugiej wyprawy misyjnej w 51 r. święty Paweł Apostoł założył wspólnotę chrześcijańską w Koryncie. W młodym Kościele korynckim pojawiły się problemy i dyskusje, dotyczące chrześcijańskiej nauki o życiu wiecznym. Apostoł Paweł odpowiada na nie w Pierwszym Liście do Koryntian, pisząc: „Jeżeli (...) głosi się, że Chrystus zmartwychwstał, to dlaczego twierdzą niektórzy spośród was, że nie ma zmartwychwstania? Jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara. Okazuje się bowiem, żeśmy byli fałszywymi świadkami Boga, skoro umarli nie zmartwychwstają, przeciwko Bogu świadczylśmy, że z martwych wskrzesił Chrystusa” (1 Kor 15,12-16).

2. Punktem kulminacyjnym wyznania naszej wiary jest głoszenie zmartwychwstania umarłych na końcu czasów oraz życia wiecznego (por. KKK 988). Podstawą teologiczną tej prawdy jest przekonanie o zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Prawdę o zmartwychwstaniu umarłych Bóg objawiał stopniowo. Nadzieja na cielesne zmartwychwstanie pojawia się już w Starym Testamencie. Jezus łączy natomiast wiarę w zmartwychwstanie ze swoją osobą, mówiąc: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem” (J 11,25). To Jezus w ostatnim dniu wskrzesi tych, którzy będą wierzyć w Niego (por. J 5,24-25; 6,40) i którzy będą spożywać Jego Ciało i pić Jego Krew (J 6,54) (por. KKK 994). Jak zaznacza święty Łukasz w Dziejach Apostolskich, być świadkiem Chrystusa od początku oznaczało być „świadkiem Jego zmartwychwstania” (Dz 1,22) (por. KKK 995).

3. Co to znaczy zmartwychwstać? Jak naucza Katechizm, śmierć jest „rozdzieleniem duszy i ciała”. Ciało człowieka ulega zniszczeniu, jego dusza zaś idzie na spotkanie z Bogiem, oczekując jednocześnie na ponowne zjednoczenie ze zmartwychwstałym ciałem. **Bóg w swojej wszechmocy przywróci ostatecznie naszym ciałom niezniszczalne życie, jednocząc je z naszymi duszami mocą Zmartwychwstania Jezusa** (por. KKK 997). Kto zmartwychwstanie? Wszyscy ludzie, którzy umarli: **„Ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia, ci, którzy pełnili złe czyny – na zmartwychwstanie potępienia”** (J 5,29, por. KKK 998). Kiedy zmartwychwstaniemy? W sposób definitywny „w dniu ostatecznym” (J 6,39-40.44.54; 11,24), „na końcu świata”. Zmartwychwstanie zmarłych jest wewnętrznie związane z powtórным przyjściem Chrystusa: „Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archaniola i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi” (1Tes 4,16).

Jeśli jest prawdą, że Chrystus wskrzesi nas „w dniu ostatecznym”, to jest także prawdą, że w pewien sposób już jesteśmy wskrzeszeni z Chrystusem, dlatego **już na ziemi życie chrześcijańskie jest uczestnictwem w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa**. „Razem z Nim pogrzebani w chrzcie... razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił” – czytamy w Liście do Kolosan (2,12). Karmieni Ciałem Chrystusa w Eucharystii należymy już do Jego ciała mistycznego – Kościoła. Gdy zmartwychwstaniemy w dniu ostatecznym, „razem z Nim ukażemy się w chwale” (Kol 3,4, por. KKK 1002, 1003). W oczekiwaniu na dzień zmartwychwstania ciało i dusza wierzącego należy już do Chrystusa. Z tej godności wynika konieczność szacunku dla własnego ciała, a także dla ciała drugiego człowieka, szczególnie gdy cierpi (por. KKK 1004).

4. **Zapamiętajmy: Prawda o „ciała zmartwychwstaniu” oznacza, że ostatecznym stanem człowieka nie będzie tylko nieśmiertelna dusza oddzielona od ciała, lecz że ludzkie ciało na nowo otrzyma życie. „Jak Chrystus prawdziwie zmartwychwstał i żyje na zawsze, tak również On wskrzesi wszystkich w dniu ostatecznym z ciałem niezniszczalnym. (...) To, w jaki sposób nastąpi zmartwychwstanie, przekracza naszą wyobraźnię i nasze rozumienie”** (KomKKK 203-205).

Ks. Tadeusz Durszlewicz